

vilde det ikke være afgørende for den højtærede Minister, hvilken Form der vælges. Den højtærede Minister fremdrog visse Mangler, som efter hans Mening klæbede ved Stempelsystemet. Jeg tror, at disse Mangler langt opvejes af Systemets Fortrin for en Bruttoindtægtsbeskatning, og jeg haaber, at vi, dersom vi overhovedet skulle gaa til at beskatte vore Teatre, maa indføre Stempelsystemet i den af mig foreslaaede eller en lignende Form.

Desuden har jeg foreslaaet, at Københavns Sommertivoli, herunder dog ikke indbefattet de Varieteer, som staa i Forbindelse med Tivoli, kun skal svare en Afgift af 10 pCt. af Entreen. Om en Stempel-skat kan der i dette Tilfælde ikke være Tale, da Adgangen til Haven ikke købes mod Billet, men ved at man passerer igennem et Tælleapparat.

Det var det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som ved Lovforslagets første Behandling fremdrog Spørgsmaalet om den Afgift, Tivoli skulde svare, og det ærede Medlem talte smukke Ord om denne Folkehøve i stor Stil, der mod en billig Entré samlede rige og fattige i et Samliv, som ikke findes tilsvarende i nogen anden Hovedstad. Det ærede Medlem oplyste, at Entreen for selve Havens Vedkommende udgør omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — naturligvis kan det variere fra den ene Sommer til den anden —, hvoraf der til Københavns Kommune svares i Leje, Skatter og Afgifter 167,000 Kr. Efter Rege-ringsforslaget skulde der desuden svares i Afgift 50,000 Kr., saaledes at den samlede Afgift vilde blive 42 pCt. af Bruttoentré-indtægten. Jeg tror, at denne overmaade store Belastning af Udgiftsbudgettet vilde bevirke, at Direktionen, for at holde Aktio-nærernes Procenter nogenlunde oppe, vil spare paa de første Rangs Solister og første Rangs Orkestre, som mere end noget andet have skabt Tivolis Ry langt udover Landets Grænser. Thi naar det undertiden siges, at Tivoli er ikke andet end en stor Beværtningshave med Ballongynge, Karussel og lignende Markedsforlystelser, da er det ikke rigtigt. Den Musik, der altid har været Tivolis største Attraktion, har Direktionen aldrig hidtil knebet paa. Nu har Tivoli som bekendt en Kontrakt med Københavns Kommune om, at det ikke maa sætte Entreen op over 50 Øre, og denne Kontrakt varer til 1925. Den højtærede Finansminister formoder, at Tivoli vil kunne faa Tilladelse af Københavns Kommune til at sætte Entreen op, men jeg har Grund til at tro, at man vil nægte denne Tilladelse ud

fra den Betragtning, at Tivolis raison d'être i første Række er den, at Entreen er saa lav, at næsten alle Københavnere kunne komme derind. Regeringen gør stadig gældende, at man ikke ønsker at beskatte Entreprenørerne, men kun Forbrugerne, og hvis Tivoli ikke kan sætte Entreen op, vil det være mest konsekvent af den høje Regering at lade Tivoli helt slippe for Statsafgift. Da jeg imidlertid som bekendt ikke kan være enig i, at den omtalte Skat i ethvert Tilfælde vil virke som en Forbrugsskat, og da jeg maa indrømme, at Tivoli er heldigt stillet i Forhold til de andre Forlystelsesetablissementer, har jeg foreslaaet en Afgift af 10 pCt. af Entré-indtægten, af hvilken Staten skulde have den ene Halvdel, Kommunen den anden. Skulde, hvad jeg ikke tror, Tivoli faa Tilladelse til at sætte Entreen op, vilde jeg anse det for naturligt, at ogsaa Tivoli kom til at betale 15 pCt. af Entreen.

Alle de Forestillinger eller Fremvisninger m. m., der finde Sted i Henhold til en af Politivirigheden meddelt Tilladelse, skulle efter Forslaget betale en Afgift af 15 pCt. af den derved indvundne Indtægt. Det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet, og deri er jeg enig med det ærede Flertal, at disse Forestillinger ogsaa skulle omfatte Sportsforevisninger, ved hvilke der optræder professionelle Idrætsudøvere, eller hvortil er knyttet Totalisatorspil, Forestillinger af professionelle Gymnastikere, Ballet- og Line-dansere, Tryllekunstnere og lignende, endvidere Panoramaer, Voksfigurkabinetter, Marionetteatre og Menagerier, hvortil jeg foreslaar at tilføje: Opstigninger af Balloner og Flyvemaskiner. Ligeledes er jeg enig med Flertallet i Ændringsforslag Nr. 4, hvorved Ordet „Bruttoindtægt“ ændres til „Entréindtægt“, og hvorved det fastslaaes, at f. Eks. Teaterindtægter ved Garderobes, Plakatsalg eller Udlejning af Restaurations-lokaler ikke regnes som skattepligtige. Jeg tror, at de her omhandlede Forlystelser kunne bære en ret kraftig Beskatning, og i Princippet er Højre ikke imod, at denne Afgift stiger fra 15 til 20 pCt. Sandsynligvis ville i det mindste Varieteer og Biograf-teatre kunne sætte Entreen op med $\frac{1}{5}$ uden at risikere at miste deres Publikum. Imidlertid har jeg i saa Henseende ikke stillet noget Forslag. Derimod har jeg stillet et Ændringsforslag om, at der lægges en Afgift paa de Beværtningslokaler, hvor der foredrages Musik, derunder ogsaa indbefattet Musikautomater, Fonografer, Orkestrions og lignende Instrumenter. Jeg tror, at det vil være mest praktisk, at disse Lokaler